

Oponentský posudek na práci Lukáše Kantora

Práce „Katolická sociální nauka a její místo na pravo-levé škále“ začíná kapitolou Historicko-interpretací kontext, kde se nejprve zabývá levicovými křesťany. Uvádí na prvním místě Campanellu s jeho myšlenkami na společné vlastnictví, společný život atd. V tom je možné vidět souvislost s některými křesťanskými společenstvími v různých dobách, ale nikdy se nesmí zapomenout, že u Campanelly jsou k tomu všichni donuceni, jsou kontrolováni a trestáni. A zde je něco hluboce nekřesťanského, protože chybí idea křesťanské svobody, kterou nás Bůh obdařil, člověk se rodí jako svobodný, Bohu podobný. Není proto možné z tohoto hlediska, aby byl násilím formován do rovnosti potřeb, jak to činí Campanella. Ten je pak předchůdcem kambodžské krutovlády, ale není možné o něm mluvit jako o křesťanském mysliteli. Takto bych mohl pokračovat dál ke každému mysliteli, například Bolzano – užívání soukromého majetku s ohledem na obecný prospěch je hluboce křesťanská myšlenka, zákaz předání plodů práce člověka jeho dětem je zruďná totalitní myšlenka. Jde o omezení svobody člověka ve jménu jakési ideologie veřejného zájmu. Když si navíc uvědomíme, že již dlouho před Bolzanem byla v západní Evropě přijata idea přirozených práv člověka a mezi nimi právo na soukromý majetek, pak pochopíme perifernost tohoto myslitele. V rámci tohoto oponentského posudku není místo pro obsáhlou polemiku, musel bych ji vést téměř ke každé stránce první části práce.

Druhá část je věnována katolické sociální nauce. Podle autora není papežova kritika vykořisťování „marxistické, ale spíše moralistní provenience“. Této větě není možné rozumět jinak, než že ta pravá kritika je marxistická, pak by ale měl autor také uvést, že ta „pravá kritika“ vedla k zotročení – rozuměj zbavení svobody – milionů lidí po celém světě, zatímco ta „moralistní kritika“ vedla k rozvinutí sociálního státu, sociálně tržní ekonomiky za křesťansko-demokratických vlád a tím k rozmnožení svobod – a blahobytu -milionů lidí. Záslužný je na druhou stranu přehled papežských encyklik, rozbor principů katolické sociální nauky a i závěr práce vyznívá pro katolickou sociální nauku. Přesto, že je znovu uvedena její blízkost k sociální demokracii, což je pouze možné téma diskuse, v níž nestačí jisté podobnosti, ale také uvědomění si zásadních odlišností.

Práce splňuje požadavky na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě. Vzhledem k tomu, že je poněkud chaotická a snaží se postihnout neúměrné množství různých témat, k nimž navíc přidává poněkud unáhlené soudy, nemohu navrhnout lepší známku než slabší velmi dobře.

Doc.dr.Rudolf Kučera

9.června 2008